

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. március 27. XV. Évfolyam 13. szám

EGY SOHA NEM HALLOTT VIRÁGVASÁRNAP MARGÓJÁRA

Az idej, csakúgy, mint a tavalyi, egy kicsit más. Nem is kicsit, nagyon! Nemcsak azért, mert nem énekelhetjük a „Meváltó királyunk”-at barkával a kezünkben, amint bevonulunk a templomba; mert sokkal nagyobb bezártságban élünk, mint azt megszoktuk; vagy mert tele van a szívünk aggodalommal, félelemmel, vagy éppenséggel besokalltunk a járvány miatt.

Virágvasárnap Jézus Jeruzsálem városába való ünnepélyes bevonulására emlékezünk, és amint ezt rituálisan megjelenítjük a liturgiában, részesévé válunk ennek a bevonulásnak: Jézus bevonul a mi életünkbe is. Ami mássá teszi az idej Virágvasárnapot, az pont az, hogy annak ellenére, hogy rituálisan nem élhetjük át Jézus bevonulását

életünkbe, Ő annál inkább akar „berobbanni” a

mindennapjainkba,

annál jobban akarja átlépni lelkünk városának kapuját.

Jeruzsálem, a Szent Város ugyanis méltán jelképezi az emberi lelket, hisz számunkra az üdvösség városa, ahol az ember megváltást talál, már nincs elérhetetlen távolságban, nem a térképen kell keresni. A lélek az, ahol elfogadjuk Jézus kezéből a megváltásunkat, és munkálkodunk a Szentlélek vezetésével üdvösségünkön. A lélek, amely örök; a lélek, ami most még tele van minden jó és rossz, szép és rút, szent és profán, ünnepi és hétköznapi, vallásos és Istentelen, szerető és embertelen, kedves és gyűlöletes, építő és romboló dologgal, csendes zugokkal és zajos terekkel, tisztasággal és szennyel, csakúgy, mint Jézus korában vagy manapság, az Üdvözítőt befogadva, megváltó áldozatát magáévá téve elindul a beteljesedés felé; a lélek, ami az örökkévalóságban, a megváltás örök jelenében már Mennyei Jeruzsálemnek nevezetik, amiben már nem látni templomot sem, „mert a Mindenható, az Úr, az Isten és a Bárány a temploma. A városnak nincs szüksége

Ferenc pápa imádsága járvány idején

Ó, Mária, te mindig az üdvösség és a remény jeleként ragyogsz utunkon.

Rád bízunk magunkat, betegek Egészsége, aki hitedben szilárdan kitartva a kereszt alatt osztoztál Jézus fájdalmában.

Római nép Üdvössége, te tudod, mire van szükségünk, és biztosak vagyunk, hogy gondoskodni fogsz arról, hogy mint a galileai Kánában, visszatérhessen az öröm és az ünneplés a mostani megpróbáltatások után.

Isteni Szeretet anyja, segíts, hogy felismerjük és elfogadjuk az Atya akaratát, és megtegyük, amit Jézus mond majd nekünk, aki magára vette szenvedéseinket és fájdalmunkat, hogy a kereszt által elvezessen bennünket a feltámadás örömére. Ámen.

Oltalmad alá futunk, Istennek Szent Szülője, könyörgésünket meg ne vedd szükségünk idején, hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől, ó, dicsőséges és áldott Szűz!

sem Napra, sem Holdra, hogy világítsanak, mert az Isten dicsősége ragyogja be, világossága pedig a Bárány.” (Jel 21,22-23).

Jézus ebben a járványos időben is be akar vonulni életünkbe, de nem a megszokott módon. Nem számárháton, nem hozsannázó tömeg közepette; nem a liturgia szépsége és a szentségek vétele által, nem az ünneplő közösség vagy a pap szavai révén, hanem teljesen új és számunkra akár ismeretlen utakon. De egy biztos, hogy Ő, aki megígérte, hogy velünk marad minden nap a világ végezetéig (Mt. 28,20), nem hagy magunkra most sem! Az idei Virágvasárnapnak éppen ezért két kérdése van számunkra:

– Felismerjük-e a felénk közeledő Urat? Észrevesszük-e, hogyan, milyen eseményeken keresztül, mely személyek által akar belépni életünkbe és bevonulni lelkünk városába, hogy ott új életet fakasszon?

– Ha felismerjük Őt, akkor hogyan fogadjuk? Ujjongva, szinte extázisban, mint a jeruzsálemi nép, amely pár nap múlva a halálát követeli? Ellenségesen, kiábrándultan, számonkérően a mostani helyzet miatt? Kérésekkel ostromolva, szóhoz jutni sem hagyva Őt? Közömbösen tudomásul véve jelenlétét és „fontosabb dolgokkal” foglalkozva? Vagy épp csendesen átölelve és belékapaszkodva?

Halld meg, ó, ember, mit mond a lélek városába bevonuló Úr: „Íme, azt akarom, hogy te legyél Isten hajléka az emberek között! Veled fogok lakni és te az én népemhez tartozol majd, bennem maga az Isten lesz veled. Letörök szemedről minden könnyet. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fáradtság... Íme, újjáteremtek mindent!” (vö. Jel 21,3-5)

László atya

JEREMY DRISCOLL BENCÉS APÁT GONDOLATAIBÓL:

„Jól tudom, hogy minden bizonnyal egy hallatlan kihívást jelent a Testvérek számára, hogy nem járulhatnak szentségekhez. Ez a szörnyű helyzet talán mindannyiunkat arra hív, hogy feltegyük a kérdést: 'Nem lehet, hogy túlságosan is természetesnek vettük a szentségeket? Nem kellene egyre jobban vágyakozni utánuk?' Úgy gondolom, mindünknek, az egész Egyháznak az lenne a jó, ha egyszerűen csak áhítoznánk a szentségek után – ha még jobban szeretnénk őket, még nagyobb tisztelettel vennénk őket körül, és ha imádkoznánk, hogy minél hamarabb ünnepelessük őket újra együtt.”

„...az országos járvány ellenére a teremtett világ nagyszerűen néz ki. A fák, a füge mókusok, az egyre erőteljesebben előbújó napsütés mind arra emlékeztet minket, hogy Isten minden nap ajándékokkal halmoz el bennünket. Arra bátorítom minden kedves Testvéremet, hogy, amennyiben megteheti, keressen kint egy szép, csendes helyet, ahol felfedezheti, Isten hogyan is beszél hozzánk a virágzó gyümölcsfákon és újra megjelenő zöld leveleken keresztül.”

Kik is vagyunk mi, zoltáros lányok?

Emlékszem, kiskoromban mindig vonzott az, hogy ott énekelhessek az oltár mögött, de valahogy sosem vettem a bátorságot hogy csatlakozzak, hiszen ez mégiscsak egyfajta szereplés, márpedig én nem szerettem szerepelni.

Aztán nyolcadikos koromban végre összeszedtem a bátorságom, és elmentem az egyik próbára. Rögtön tudtam, hogy itt kell maradnom. Nem csupán a közösség miatt, ami egyébként rendkívül befogadó volt, hanem amiatt a leírhatatlan érzés miatt is, ami körülvevett szolgálat közben. Ezek a heti alkalmak nem csupán az aktuális zoltár és alleluja felénekléséről szólnak, ez lelki felfrissülés és közösségépítés is. Nem emlékszem olyan szolgálatra, ami után nem kiegyensúlyozottan, békével telve és feltöltődve mentem volna haza, és ugyanezt látom a zoltáros lányaimon. Pontosan ez az, ami miatt minden héten összegyűlünk, tapintható az Isten jelenléte szolgálat közben. A szolgálatok az évek során

egyfajta lelki csöndet adtak számomra, ami egy mélyebb Istenhitet eredményezett, és ez természetesen hatással volt a világnézetemre, az emberekhez való hozzáállásomra. Bátran kijelenthetem, hogy ezek az alkalmak is segítettek abban, hogy azzá váljak, aki jelenleg vagyok. Tehát aki csatlakozik hozzánk, nemcsak egy kiváló közösségben tevékenykedhet, de olyan élményben lesz része, ami nagyon meghatározó lesz az életében.

Kis közösségünk jelenleg tizenkét főből áll, vannak itt kisebbek és nagyobbak is. A már folyékonyan olvasni tudótól kezdve az idősebb korosztályig bárki csatlakozhat. A korkülönbség ellenére igen mély barátságok születtek az évek során.

Amikor tehetjük, szolgálati napokon kívül is szervezünk találkozókat, van, amikor bográcsozunk, sütögetünk, társasozunk és még sok minden más is tervben van, tehát egy nagyon eleven és aktív csapatról beszélhetünk. Arról nem beszélve, hogy jó néhányan ugyanabban az iskolában tanulunk, így gyakrabban van alkalmunk látni egymást.

Ez a pandémiás helyzet viszont időszakos leállást eredményezett. Az elmúlt hetekben-hónapokban sokszor kaptam meg a kérdést, hogy vajon mikor kezdhetjük újra a szolgálatot? Nos, erre biztos választ nem tudok adni, mivel a helyzet továbbra is bizonytalan, de terveim szerint ha az iskolák is kinyithatnak, mi is újra tudunk indulni. Annyi biztos, hogy ez a helyzet most mindenki számára embert próbáló és nehéz, mindannyian veszítettünk valamit ebben a időszakban, de a közösség még így is erős maradt, és reménykedünk, hogy minél hamarabb minden visszaáll a normális kerékvágásba.

Kovács Anna Zsófia

Kik a védőszentjeim?

Igen nagy vigasztalásunk az, hogy sok angyal vesz minket körül, akik már születésünktől fogva irányítanak és segítenek nekünk.

Részemről az a nagy öröm, hogy én két főangyallal is bármikor kapcsolatba léphetek és meg is teszem.

Ugyanis a Gábor Mihály nevet kaptam a keresztségben. Ilyenformán két főangyal is vigyáz rám, irányít és segít a szükségben.

Gábor főangyal az Evangélium angyala, aki Isten terveit, üdvösségünk legnagyobb fordulóit közvetíti. A remény angyala, „Isten embere”

Mihály pedig a hűséges angyalok vezére, ahogy azt naponta elimádkozva „védelmezz minket a küzdelemben a sátán gonosz kísértései ellen!” *Amire mostanában igen nagy szükség van.*

Igazán sohasem gondolkodtam azon, hogy ki ill. kik a védőszentjeim. A családukban erről nem emlékszem, hogy beszéltünk volna. Szüleim nem jártak rendszeresen templomba, de Istenfélők voltak. A vallásellenes időszakban is hittanra jártam, gondjuk volt arra is, hogy rendszeresen menjek ministrálni akár a reggeli 6 órás szentmisén, akár a diákmisén is.

Sokszor kértem, és mai nap is kérem az égiek segítségét imáimban, belefoglalva Szűzanyát, a teljes Szentháromságot is.

Hálámat, köszönetemet is feléjük küldöm. Amióta betegségem miatt nyugdíjba kényszerültem, előbb egyedül, aztán ahogy a feleségem is nyugdíjas lett, ezeket az imákat is, és egyre gyakrabban közösen végezzük.

Életemben számtalan „csoda” fordult elő, ami az Ő segítségük nélkül lehetetlen lett volna.

Gyakran elmondom, hogy vigyáznak rám az ŐRANGYALAIM!

Nagy Gábor

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Márc. 28 – Ápr. 4.

Nagyhét

	Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok	
27	SZOMBAT		(8:00)	Molnár csal. élő és + tagjai	
28	VASÁRNAP	VIRÁGVASÁRNAP	(9:30)	élő Vince és csal.	
29	HÉTFŐ	NAGYHÉTFŐ	(19:00)	+Jakubecz Istvánné	
30	KEDD	NAGYKEDD	(8:00)	Hálából	Csendes Szentségimádás 18:30-19:30
31	SZERDA	NAGYSZERDA	(8:00)		
1	CSÜTÖRTÖK	NAGYCSÜTÖRTÖK	————		Egész napos Sztségimádás 8:00-19:30
2	PÉNTEK	NAGYPÉNTEK	————		
3	SZOMBAT	NAGYSZOMBAT	————		
4	VASÁRNAP	HÚSVÉTVASÁRNAP	(11:00)	Pro populo	

– A járványhelyzet kedvezőtlen alakulása miatt a Váci Egyházmegyében a **szertartásokat továbbra is a nép részvétele nélkül** kell végezni. Bízatom a híveket, hogy a közösségi média felületein kövessék a szertartásközvetítéseket, valamint a honlapunkon közzétett két segédanyag alapján otthonaikban, családjuk körében is végezzenek áhítatos lélekkel imádságot a Nagyhét napjain.

Templomunk, mint a lelki feltöltődés és imádság helye a rácsig továbbra is nyitva tart reggeltől estig. Buzdítok mindenkit, hogy erre járva térjen be egy fohászra, ezzel is ápolva az oltáriszentségi Jézussal való kapcsolatot! Megmaradnak továbbá a kedd esti és csütörtök egész napos szentségimádási alkalmak, ahol beosztva, óránként váltakozva, csak néhány fővel kellően biztonságos távolságot tudunk tartani egymástól.

Az előre felvett miseszándékokkal kapcsolatban kérem, hogy amennyiben a család szeretné a szándékot későbbre áttenni, jelezze nekem. Amelyik szándékkal kapcsolatban nem kapok ilyen jelzést, arra az adott napon fogom a szentmiseáldozatot felajánlani, hisz én minden nap misézek a táblázatban zárójelben megadott időpontokban, így otthonról lélekben be tud kapcsolódni a szándékot kérő család.

– Közös keresztyúti ájtatosságot egyelőre nem tartunk, de biztatom mindenkit, hogy otthon, a templomkertben, vagy máshol szabadterén sétálva (csoportosulást kerülve) imádkozza bármelyik nap ezt a szép imádságot, újra és újra átélve Jézus Urunk értünk vállalt szenvedését, melyben megmutatkozik számunkra: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta oda...”.

– A virágvasárnapi misén megáldott barka ágak elvihetők a templom előteréből.